

ADVIES Nr. 2.093

Zitting van dinsdag 24 juli 2018

Aanpassing van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken – Flexi-jobwerknemer ter beschikking gesteld door een uitzendbureau

x x x

ONTWERP VAN ADVIES

Onderwerp: Aanpassing van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken – Flexi-jobwerknemer ter beschikking gesteld door een uitzendbureau

Mevrouw M. De Block, minister van Sociale Zaken, heeft bij brief van 26 maart 2018 de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een wijziging van artikel 7, lid 1, van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, die de flexi-job invoert.

Dit artikel bepaalt dat wanneer de flexi-jobber een uitzendkracht is, de raamovereenkomst die tussen die werknemer en de werkgever moet worden gesloten, vóór de aanvang van de eerste tewerkstelling, en die een aantal verplichte vermeldingen bevat, niet moet worden opgesteld. In dat geval moeten die vermeldingen volgens de huidige wettekst worden opgenomen met de bedoeling een schriftelijke arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid te sluiten, zoals bedoeld in artikel 8, § 1, lid 3 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.

De wetwijziging die ter advies is voorgelegd, beoogt de voornoemde verwijzing te vervangen door een verwijzing naar artikel 7, 2°, van dezelfde wet, teneinde rekening te houden met de aanpassingen die in deze wet zijn aangebracht door de wet van 30 augustus 2016 tot wijziging van artikel 8 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, met als doel de 48-urenregel te schrappen en de mogelijkheid om gebruik te maken van elektronische uitzendcontracten, uit te breiden.

Het onderzoek van dat dossier werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen - Sociale Zekerheid.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 24 juli 2018 het volgende advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ADVIESAANVRAAG

Mevrouw M. De Block, minister van Sociale Zaken, heeft bij brief van 26 maart 2018 de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een wijziging van artikel 7, lid 1, van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, die de flexi-job invoert.

Dit artikel bepaalt dat wanneer de flexi-jobber een uitzendkracht is, de raamovereenkomst die tussen die werknemer en de werkgever moet worden gesloten, vóór de aanvang van de eerste tewerkstelling, en die een aantal verplichte vermeldingen bevat, niet moet worden opgesteld. In dat geval moeten die vermeldingen volgens de huidige wettekst worden opgenomen met de bedoeling een schriftelijke arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid te sluiten, zoals bedoeld in artikel 8, § 1, lid 3 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.

De wetswijziging die ter advies is voorgelegd, beoogt de vorennoemde verwijzing te vervangen door een verwijzing naar artikel 7, 2°, van dezelfde wet, teneinde rekening te houden met de aanpassingen die in deze wet zijn aangebracht door de wet van 30 augustus 2016 tot wijziging van artikel 8 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, met als doel de 48-urenregel te schrappen en de mogelijkheid om gebruik te maken van elektronische uitzendovereenkomsten, uit te breiden.

Als gevolg van die laatste wetwijziging bestaat artikel 8, § 1, lid 3 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers niet langer en de bedoeling van de wetgever is dat de voormelde verplichte vermeldingen voortaan in de uitzendovereenkomst worden opgenomen en niet meer in de bedoeling om een arbeids-overeenkomst voor uitzendarbeid te sluiten.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft het ter advies voorgelegde ontwerp van wetwijziging met de grootste aandacht onderzocht. Hij heeft geen unaniem standpunt kunnen bereiken.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen spreken zich positief uit over de voor advies voorgelegde wetsaanpassing. Het gaat om een juridisch-technische correctie die volgt uit aanpassingen aan de Wet van 24 juli 1987 (hierna: Uitzendwet), waarnaar de flexi-jobwetgeving verwijst.

Artikel 6, al.1, c) van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken bepaalt dat de raamovereenkomst o.m. een beknopte beschrijving van de uit te oefenen functie(s) moet bevatten. Voor een flexi-jobwerknemer die uitzendkracht is, stelt art. 7 van dezelfde wet dat de verplichte vermeldingen moeten worden opgenomen in de overeenkomst zoals bedoeld in artikel 8, §1, derde lid van de Uitzendwet, m.n. de bedoeling om een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid te sluiten, of de zogenaamde “intentieverklaring”.

Dit artikel 8 van de Uitzendwet werd evenwel vervangen door de wet van 30 augustus 2016 tot wijziging van artikel 8 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, met het oog op de afschaffing van de 48-urenregel en de verruiming van de mogelijkheid om een beroep te doen op elektronische arbeidsovereenkomsten voor uitzendarbeid.

Door het wegvallen van de 48-urenregel moeten alle uitzendcontracten schriftelijk worden vastgesteld uiterlijk op het tijdstip waarop de uitzendkracht in dienst treedt. Daardoor wordt elke uitzendkracht-flexijobber via zijn/haar arbeidsovereenkomst tijdig geïnformeerd over de kenmerken van zijn/haar flexi-jobopdracht.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen wijzen er op dat, naast een juridisch-technische correctie, dit wetsontwerp tevens een administratieve vereenvoudiging realiseert. Het wetsontwerp maakt het mogelijk om de verplichte vermeldingen van het flexistatuut in het uitzendcontract, zoals bedoeld bij artikel 7, 2° van de Uitzendwet, op te nemen. In de huidige wetgeving moeten deze vermeldingen in de intentieverklaring worden opgenomen. Dit is erg omslachtig voor het uitzendkantoor. De intentieverklaring wordt immers slechts één keer afgesloten met de uitzendkracht, namelijk op het moment van inschrijving in het uitzendkantoor (de Uitzendwet stelt: “uiterlijk op het tijdstip waarop de uitzendkracht voor de eerste maal in dienst treedt van het uitzendbureau”). Op dat moment is vaak nog niet gekend of de betrokkene in een statuut van flexi-jobwerknemer zal of kan worden tewerkgesteld. Veiligheidshalve hebben de uitzendkantoren hun model van intentieverklaring uitgebreid naar deze verplichte vermeldingen inzake flexi-jobs, dit om in alle gevallen in regel te zijn met de vigerende wetgeving. Het maakt het model van intentieverklaring onnodig complex, lang en onleesbaar.

Hierdoor mist de opname in de intentieverklaring voor uitzendarbeid zijn doel, met name correcte informatie verschaffen aan de betrokken werknemer omtrent het statuut waarin hij is tewerkgesteld. Het voorstel om de verplichte vermeldingen inzake flexi-jobs op te nemen in het uitzendcontract vormt dus niet enkel een administratieve vereenvoudiging voor het uitzendkantoor, maar sluit ook beter aan bij het doel, m.n. correctie informatie verschaffen aan de betrokken flexi-job- uitzendkracht.

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen stellen vast dat de adviesaanvraag draait rond de verplicht in de raamovereenkomst op te nemen vermeldingen.

Oorspronkelijk verwees artikel 7 van de wet d.d. 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken in geval van uitzendarbeid naar:

“De overeenkomst als bedoeld in artikel 8, §1, derde lid van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.”

Die toenmalige bepaling van voormelde wet van 1987 stelde:

“De bedoeling een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid te sluiten moet, voor iedere werknemer afzonderlijk, door beide partijen schriftelijk worden vastgesteld uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer voor de eerste maal in dienst treedt van het uitzendbureau.”

Door een in tussentijd gebeurde aanpassing van de wet op de uitzendarbeid, is die bepaling niet langer te vinden in art. 8, § 1, derde lid, maar in artikel 8, § 2, 1ste lid.

De door de minister voorgestelde wijziging, is om de verwijzing naar artikel 8, §1, derde lid niet te vervangen door een verwijzing naar art. 8, §2, 1ste lid, maar door een verwijzing naar artikel 7, 2°.

Dat artikel 7, 2° geeft de definitie van wat een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid is. Namelijk:

“Art. 7. Voor de toepassing van deze wet, wordt verstaan onder :

[..] 2° arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid: de overeenkomst waarbij een uitzendkracht zich tegenover een uitzendbureau verbindt om, tegen loon, een bij of krachtens hoofdstuk I van deze wet toegelaten tijdelijke arbeid bij een gebruiker te verrichten.”

De als loutere tekstcorrectie voorgestelde wijziging, is in realiteit een inhoudelijke wijziging.

Ze komt erop neer dat de verplichte vermeldingen van de raamovereenkomst, in geval van uitzendarbeid, niet langer in de schriftelijke intentieverklaring om een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid af te sluiten, opgenomen worden, maar in de eigenlijke arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid zelf.

Dit is op z'n minst gezegd eigenaardig omdat die verplichte bepalingen ook de wijze waarop en de voorafgaande termijn waarbinnen door de werkgever aan de werknemer een flexi-jobarbeidsovereenkomst moet worden voorgesteld, dienen te bevatten.

Wat helemaal botst met het feit dat door de voorgestelde wijziging de eigenlijke ‘raamovereenkomst’ ook de ‘flexi-jobarbeidsovereenkomst’ is.

Bijkomend geeft voormelde wet van 2015 ook nog mee dat als de verplicht in de raamovereenkomst op te nemen bepalingen, niet in de betrokken overeenkomst te vinden zijn, de arbeidsovereenkomsten die in dat kader worden gesloten, niet beschouwd kunnen worden als flexi-jobarbeidsovereenkomsten.

Als het 'kader' de eigenlijke flexi-jobarbeidsovereenkomst is, kunnen er moeilijk nog 'in dat kader' arbeidsovereenkomsten afgesloten worden.

Gezien het bovenstaande, brengen de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen een negatief advies uit en stellen ze aan de minister voor dat de oorspronkelijke verwijzing naar artikel 8, §1, derde lid vervangen wordt door een verwijzing naar artikel 8, §2, 1ste lid en niet door een verwijzing naar artikel 7, 2°.
